

Vrolijkheid op de boulevard, met dank aan onze veteranen: 'Er zijn grote offers gebracht'

Militaire voertuigen op de boulevard, uniformen met medailles op de borst en potige mariniers die demonstraties geven op de Wijde Wellen; het is regionale Veteranendag in Harderwijk. Een feestje met een vrolijke én een zeer serieuze kant. "Er zijn grote offers gebracht voor onze veiligheid."

23-06-2024 (Teake Dijkstra - De Stentor)

De zon schijnt eindelijk weer eens en het militaire korps blaast marsmuziek. "Op het terras vooral veel groene uniformen, keurige pakken met medailles opgespeld en baretten met insignes. Na de toespraak van voorzitter Maarten van Panhuis van de Stichting Regionale Veteranendag Noord-West Veluwe en enkele momenten stilte voor afgelopen jaar overleden veteranen, verplaatsen ze zich naar de waterkant, voor de traditionele groepsfoto.

Onder hen is Jack van Twuijver uit Harderwijk, 70 jaar inmiddels, op zijn negentiende in dienst gegaan en tot zijn 56ste bij Defensie blijven werken. In 1992-1993 was hij uitgezonden naar Joegoslavië. Hij gaf leiding aan sectie 2/3 van het 1 (NL) UN Signal Bataljon en was verantwoordelijk voor de verbindingen tussen de twaalf bataljons uit verschillende landen (als Kenia, Polen en Pakistan) die hier waren in het kader van de missie UNPROFOR.

Destijds werden ze nog nauwelijks voorbereid op zo'n uitzending, zegt hij en bij terugkomst kregen ze de militaire medaille stilletjes uitgereikt. "We stonden bij wijze van spreken nog met de koffer in de hand op Schiphol. Even snel." Van Twuijver was daarna betrokken bij het begeleiden van latere uitzendingen.

Zieke kinderen

Voor Nick Brouwer (37) uit Zeewolde is het korter geleden. Twee keer was hij in Uruzgan (in de winters van 2006-2007 en 2008-2009); de eerste keer was hij negentien. In Kamp Holland werkte hij bij de geneeskundige dienst in het eigen ziekenhuis. Daar behandelden ze oorlogsgewonden "maar ook mensen uit de lokale bevolking, blindedarmontstekingen, zieke kinderen."

Die periodes hebben hem gevormd, zegt hij. "Ik ervaar dat als de fundering voor mijn leven en het is de basis voor mijn beslissingen." In 2011 vertrok hij uit dienst; hij werkt nu bij een bedrijf dat medische producten verkoopt.

Militaire verleden

Burgemeester Jeroen Joon had even daarvoor gesproken over het ‘rijke militaire verleden’ van Harderwijk, van het koloniaal werfdepot in 1815 tot de huidige woningbouwplannen voor de kazerne Kranenburg-Noord. “We koesteren onze militaire geschiedenis, we koesteren onze veteranen. En de militairen van nu die overal ter wereld bijdragen aan onze vrede en stabiliteit zijn de veteranen van de toekomst.” Zij verdienen onze waardering, aldus Joon.

Brouwer en Van Twuijver, ze kennen elkaar niet, ze herkennen wel elkaars verhalen. Dat is ook precies een van de redenen waarom zij dit soort veteranendagen niet alleen maar gewoon leuk vinden, maar ook belangrijk. “De saamhorigheid, dat is wat ik mooi vind”, zegt Brouwer. “De een is ouder, de ander is jonger en we zijn onderling toch verbonden.”

Gevaar en angst

Van Twuijver had even tevoren gesproken met een oud-militair van

96. “Hij had gevochten in Nieuw-Guinea. Ik was daar niet, maar ik herken het wel. Het is gewoon iets wat je deelt.” Hij is er overigens zelf wel ‘heel nuchter’ onder, zegt hij. Hij geniet ervan op zo’n dag anderen weer of voor het eerst te ontmoeten. “Ik heb geen trauma’s of zo, iedereen gaat er anders mee om.”

Bij Brouwer ligt het net iets dieper. Hij zegt er ook wel behoefte aan te hebben. In Uruzgan maakte hij beschietingen mee en raketaanvallen. “Het is prettig om je verhaal te kunnen delen met mensen die weten waar je het over hebt.” Juist ook als het gaat over gevaar en angst. “Als je daar bent is het je werk”, zegt Van Twuijver, “24 uur per dag. Maar het is natuurlijk niet zomaar iets.”

Niet begrepen

Er zijn grote offers gebracht, had voorzitter Van Panhuis (45) van de Stichting Regionale Veteranendag eerder ook al gezegd in zijn toespraak. Veteranen krijgen daar volgens hem niet altijd de erkenning en waardering voor. In *de Stentor* had hij al eens verteld hoe zij zelf twintig jaar lang had gezwegen over zijn tijd in Sarajevo en Kosovo. Omdat het toch niet werd begrepen. Tot hij zich realiseerde dat er juist wel over moet worden gesproken.

Ook nu nog wordt volgens hem ‘vaak ongefundeerd’ gesproken over het belang van de vredesmissies en de Nederlandse betrokkenheid bij brandhaarden overal op de wereld. “Opmerkingen als ‘het is niet onze oorlog’ en ‘daar gaan onze belastingcenten’ doen afbreuk aan de inzet van onze militairen”, aldus Van Panhuis. “Zonder onze veteranen zou hier nu geen vrede en veiligheid zijn geweest.”

Dat besef is volgens Van Twuijver ook van belang bij zo’n veteranendag. “Dat mensen zich dat even realiseren. Dat zou mooi zijn.”